

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010814
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3817010814.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému C. Y., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom D. L. E., J. F. XXXX/XX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 15. júla 2020 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. októbra 2019, sp.zn.1T/167/2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. sa z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o b ž a l o v a n ý C. Y., nar.XX.XX.XXXX v B., trvale bytom D.
L. E., J. F. XXXX/XX,

je v i n n ý , ž e

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna G. D., nar.XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn.15P 127/2012-85 zo dňa 10. marca 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. júna 2014, bol zaviazaný platiť na výživu syna jeho matke T. D. výživné 80,-Eur mesačne, najneskôr do posledného dňa mesiaca, túto povinnosť úmyselne neplnil v mieste svojho bydliska v D. L. E. a v mieste bydliska poškodenej vo E. J., okres G. od 29. apríla 2016 do 18. júna 2018 tým, že do 13. júna 2016 bol nezamestnaný a nebol evidovaný na Úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, od 13. júna 2016 je zamestnaný a má príjem, výživné zaplatil však len dvakrát a to dňa 10. augusta 2016, kedy zaplatil 100,-Eur a dňa 03. februára 2017, kedy zaplatil 80 eur a exekútor poslal poškodenej bežné výživné v celkovej sume 960,-Eur a v dobe od 16.12.2019 do 17.6.2020 splatil dlh vo výške 160,-Eur, pričom na výživnom zostal dlhovať T. D. 620,-Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods.2, ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a určuje sa mu skúšobná doba 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.10.2019, sp.zn.1T/167/2017 bol obžalovaný C. Y. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna G. D., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 15P 127/2012-85 zo dňa 10. marca 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. júna 2014, bol zaviazaný platiť na výživu syna jeho matke T. D. výživné 80 eur mesačne, najneskôr do posledného dňa mesiaca, túto povinnosť úmyselne neplnil v mieste svojho bydliska v D. L. E. a v mieste bydliska poškodenej vo E. J., okres Prievidza od 29. apríla 2016 do 18. júna 2018 tým, že do 13. júna 2016 bol nezamestnaný a nebol evidovaný na Úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, od 13. júna 2016 je zamestnaný a má príjem, výživné zaplatil však len dvakrát a to dňa 10. augusta 2016, kedy zaplatil 100 eur a dňa 03. februára 2017, kedy zaplatil 80 eur a exekútor poslal poškodenej bežné výživné v celkovej sume 960 eur, pričom na výživnom zostal dlhovať T. D. 780 eur a bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/22/2016-95 zo dňa 04. marca 2016, právoplatným dňa 07. mája 2016, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 3 mesiace s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienične so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietol, že v posledných dvoch rokoch platí každý mesiac riadne výživné na maloletého G. D. a skoro každý mesiac posiela aj nad rámec stanoveného výživného. Chce, aby dlh, ktorý má na svojho maloletého syna na výživnom čo najskôr splatil. Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov požiadal odvolací súd o prehodnotenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

K dôvodom odvolania obžalovaného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza do konania verejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne nevyjadril.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

T. D., matka maloletého G. D. sa v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí krajského súdu k veci nevyjadrila.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 15. júla 2020. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že odvolanie neobsahuje

žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd i v súlade s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.01.2019, sp.zn.3To/94/2018 vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci. Okresný súd svoje skutkové zistenia oprel o výpoveď obžalovaného, o výpoveď T. D. - matky maloletého G. D., o výpoveď svedkyne C.. Y. T. a oboznámil listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu.

Odvolací súd však na podklade skutkového stavu v čase rozhodovania odvolacieho súdu zistil, že na odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza vo veci vedenej pod sp.zn.2T/22/2016 (ktoré zvýšilo právnu kvalifikáciu skutku z odseku 1 na odsek 3 ustanovenia § 207 Tr. zák.) už nemožno prihliadať, nakoľko obžalovaný sa v tejto trestnej veci podľa § 50 ods. 6 Tr. zák. osvedčil a na obžalovaného sa hľadí akoby nebol v tejto trestnej veci odsúdený (viď odpis z registra trestov na obžalovaného zo dňa 09.06.2020).

Súčasne z predložených listinných dokladov (poštových peňažných poukazov a výpisu z účtu matky maloletého G. D.) na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu od matky maloletého dieťaťa T. D. bolo zistené, že obžalovaný od 30.10.2019 ku dňu 15.07.2020 uhradil na výživnom na maloletého G. D. sumu 800,-Eur (riadne výživné mesačne vo výške 80,-Eur a v časti dlžné výživné). Odvolací súd teda zistil, že na dlžnom výživnom v období od 16.12.2019 do 17.06.2020 obžalovaný uhradil sumu 160,-Eur, teda dlžná suma tak ako je uvedená vo výroku o vine napadnutého rozsudku okresného súdu vo výške 780,-Eur sa ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní obžalovaného ponížila na 620,-Eur (výpočet:780,-Eur - 160,-Eur = 620,-Eur).

Odvolací súd vyplývajúci zo skutkového stavu veci v čase rozhodovania odvolacieho súdu dospel k záveru, že predmetný skutok je potrebné právne kvalifikovať ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa ustanovenia § 207 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 3 Tr. por. v celom rozsahu, upravil skutkovú vetu (skutkové okolnosti prípadu) tak, aby zodpovedala stavu veci ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu a dospel k záveru, že konanie obžalovaného po úprave skutkových okolností napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému, odvolací súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Na druhej strane nezistil u obžalovaného ani jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák., nakoľko obe predchádzajúce odsúdenia má obžalovaný zahladené (odsúdenie Okresným súdom Spišská Nová Ves v trestnej veci vedenej pod sp.zn.1T/3/2016 a odsúdenie Okresným súdom Prievidza v trestnej veci vedenej pod sp.zn.2T/22/2016). Vzhľadom na povahu týchto predchádzajúcich odsúdení, odvolací súd na príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. neprihliadol. Pri prevahe poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 a ods. 3 Tr. zák. odvolací súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona v § 207 ods. 1 vo výmere 2 rokov a trest obžalovanému ukladal v rozpätí trestných sadzieb od 0 do 16 mesiacov (výpočet:1/3 z 2 rokov = 8 mesiacov; 24 mesiacov - 8 mesiacov = 16 mesiacov).

Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného odvolací súd zistil, že obžalovaný bol doteraz 2-krát súdne trestaný, avšak v oboch prípadoch sa neho hľadí akoby nebol odsúdený. V prvom prípade išlo o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nové Ves zo dňa 02.02.2016, sp.zn.1T/3/2016 (nadobudol právoplatnosť dňa 02.02.2016) pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý mu bol podmienenčne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 1 rok (uplynula dňa 03.02.2017). V tejto trestnej veci sa obžalovaný podľa § 50 ods. 6 Tr. zák. osvedčil. V druhom prípade ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza

zo dňa 04.03.2016, sp.zn.2T/22/2016 (nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2016) pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý mu bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 1 rok a 3 mesiace (15 mesiacov). Táto mu uplynula dňa 07.08.2017. V tejto trestnej veci sa obžalovaný taktiež podľa § 50 ods. 6 Tr. zák. osvedčil a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný bol doteraz jedenkrát postihnutý v priestupkovom konaní za priestupok, ktorý spáchal dňa 07.06.2013 o 00.35 hod. tak, že rušil nočný pokoj hlasnou vravou pod oknami bytovky. Za tento priestupok bol postihnutý blokovou pokutou vo výške 5 Eur. Z miesta bydliska o obžalovanom bližšie informácie nie sú známe.

Odvolačný súd obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmiennečne odložil za súčasného určenia skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. na 1 rok. Takto uložený trest podľa záverov odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd prihliadol pri ukladaní druhu a výmery trestu aj na skutočnosť, že obžalovaný si začal plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému G. D. (v období od 30.10.2019 do 15.07.2020 uhradil sumu 800,-Eur), taktiež prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný nemá konflikty v obci kde žije, nemá takú kriminálnu minulosť a sklony k páchaniu trestnej činnosti, aby bolo potrebné mu ukladať trest odňatia slobody spojený s jeho priamym výkonom.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom spôsobom ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.